

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Arme Vagner Popović, predsjednice vijeća, Ane Berlengi Fellner i Mirjane Čačić, članica vijeća, te sudske savjetnice Maje Novosel, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Poliklinike S., Z., zastupan po punomoćniku M. D., odvjetniku iz Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 4. ožujka 2021.

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/20-01/879, urbroj: 401-01/05-20-2 od 15. prosinca 2020.

Obrazloženje

Rješenjem tuženika poništeno je rješenje tužitelja, klasa: UP/I-510-08/20-03, urbroj: 262-03-1-2020-1 od 15. lipnja 2020., te odobreno D. M. pravo na pristup informacijama: ukupan broj sudskih postupaka u tijeku u kojima je stranka P. S. tužitelj/tuženik; ukupan broj završenih sudskih postupaka u kojima je stranka P. S. tužitelj/tuženik; ukupan broj sudskih postupaka koje je P. S. nepravomoćno/pravomoćno izgubila/dobila; ukupan broj inspekcijskih nadzora inspektorata rada; ukupan broj inspekcijskih nadzora inspektorata rada sa izrečenim opomenama bez novčane kazne/sa određenom novčanom kaznom; ukupan broj inspekcijskih nadzora inspektorata rada koji su rezultirali sudskim postupkom; ukupan broj inspekcijskih nadzora zaštite na radu; ukupan broj inspekcijskih nadzora zaštite na radu sa izrečenom opomenom bez novčane kazne/sa određenom novčanom kaznom; ukupan broj inspekcijskih nadzora zaštite na radu koji su rezultirali sudskim postupkom i ukupan broj sudskih postupaka koje je P. S. vodila tijekom kalendarske 2019. godine.

Tužitelj se u tužbi podnesenoj protiv pobijanog rješenja tuženika poziva na odredbu članka 15. stavak 3. točka 1. Zakona o pravu na pristup informacijama, ističući da je pred Općinskim kaznenim sudom u Zagrebu u tijeku sudski postupak pod posl.br. K-1361/2016 u kaznenom predmetu prvotuzitelja Poliklinike S. i privatne tužiteljice A. D. iz Z. protiv D. M., radi kaznenog djela protiv časti i ugleda – uvrede, koji nije pravomoćno okončan. Smatra da postoje opravdane sumnje da bi davanjem traženih informacija nastala šteta u vidu onemogućavanja učinkovitog, neovisnog i nepristranog vođenja predmetnog sudskog postupka te da bi nastala teško nadoknadiva šteta samom tužitelju i korisnicima Poliklinike S. te drugim sudionicima u postupku, te je, sukladno članku 16. Zakona, proveden test razmjernosti i javnog interesa te su uzete u obzir sve okolnosti, interesi i možebitna šteta koja bi mogla nastati za tužitelja objavom informacija u vezi kojih se vode sudski postupci i u vezi

kojih nije pravomoćno odlučeno, te interesi samih korisnika Poliklinike, te je zaključeno da bi objavljivanjem traženih informacija koje nisu utvrđene kao konačne i pravomoćne nastala šteta za tijelo javne vlasti i sve korisnike Poliklinike. Predlaže da Sud uvaži tužbeni zahtjev i poništi rješenje tuženika.

Tuženik u odgovoru na tužbu ostaje u cijelosti kod razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja te se poziva na odluku Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: UsII-370/19 od 10. listopada 2019. Ističe kako je podnositelj zahtjeva od tužitelja kao tijela javne vlasti čije bi djelovanje trebalo biti javno i transparentno zatražio samo statističke podatke, odnosno ukupne brojke o određenim sudskim postupcima i inspekcijskim nadzorima, koji bi bez obzira na okolnosti trebali biti dostupni bilo kojem podnositelju zahtjeva s obzirom da se ne radi o otkrivanju sadržaja i detalja iz predmetnih postupaka, a pogotovo jer se ne radi o otkrivanju osobnih podataka fizičkih osoba iz navedenih postupaka. Ako se informacija odnosi na rad tijela javne vlasti i ako na njoj ne postoje druga ograničenja od pristupa propisana odredbom članka 15. Zakona o pravu na pristup informacijama svedeno je traži li informaciju D. M., protustranka u sudskom postupku ili neki treći korisnik prava na pristup informacijama, stoga se mora omogućiti pristup takvoj informaciji pa čak i kada bi ona imala negativne posljedice za tijelo javne vlasti. Predlaže da Sud tužbeni zahtjev odbije.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Odlučujući o žalbi podnositelja zahtjeva protiv prvostupanjskog rješenja kojim je njegov zahtjev za pristup naprijed navedenim informacijama odbijen temeljem članka 15. stavak 3. točka 1. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, broj: 25/13. i 85/15.), tuženik je poništio navedeno rješenje s obrazloženjem da prvostupanjsko tijelo u konkretnom slučaju nije moglo ograničiti pristup traženim informacijama, koje se sastoje od brojčanih i statističkih podataka, jer ne postoji osnovana sumnja da bi njihovo objavljivanje onemogućilo učinkovito, neovisno i nepristrano vođenje sudskih i drugih postupaka te da provedeni test razmjernosti i javnog interesa koji je provelo prvostupanjsko tijelo nije dao razloge povezanosti zatraženih informacija sa mogućnošću ometanja kaznenog postupka koji je u tijeku. Tuženik je također obrazložio da prvostupanjsko tijelo nije dokazalo da podnositelj zahtjeva očito zloupotrebljava svoje pravo, niti da je tijelo javne vlasti posebno opterećeno i da zbog žaliteljevih zahtjeva trpi redovita djelatnost i normalno funkcioniranje tijela javne vlasti, zbog čega nije bilo osnove odbiti zahtjev niti sukladno odredbi članka 23. stavak 5. točke 5. navedenog Zakona.

I prema mišljenju ovoga Suda, podnositelj zahtjeva je zatražio samo statističke podatke, odnosno ukupne brojke o određenim sudskim postupcima i postupcima inspekcijskog nadzora za određeni vremenski period (od ožujka 2015. do 2019.), pri čemu se ne traže pojedinosti iz tih postupaka niti otkrivanje osobnih podataka fizičkih osoba iz navedenih postupaka, pa i prema ocjeni ovoga Suda tijelo javne vlasti ne može uskratiti pristup zatraženim informacijama koje posjeduje, ako smatra da bi to išlo na štetu tog tijela. Netočan je tužbeni navod da tuženik tvrdi kako prvostupanjsko tijelo nije provelo test razmjernosti i javnog interesa sukladno članku 16. Zakona. Naime, tuženik je osnovano zaključio da provedenim testom razmjernosti i javnog interesa nije dokazano da bi pristupom traženim informacijama, koje se odnose na davanje statističkih, odnosno brojčanih podataka, onemogućilo učinkovito, neovisno i nepristrano vođenje sudskog postupka zbog kaznenog djela klevete u kojem su stranke podnositelj zahtjeva i tužitelj. Stoga pravilno tuženik obrazlaže da tijelo javne vlasti ne može onemogućiti pristup čak ni onim informacijama koje bi mogle biti iskorištene protiv tog tijela, ako na predmetnim informacijama ne postoji

zakonsko ograničenje jer dobivanje takvih informacija ne znači automatski ometanje sudskog postupka koji je u tijeku, što nije niti moguće davanjem brojčanih podataka.

Sud također prihvaća pravilnim utvrđenje tuženika da u konkretnom slučaju nije dokazano da podnositelj zahtjeva očito zloupotrebljava pravo na pristup informacijama niti da je došlo do posebnog opterećenja te da trpi redovita djelatnost i normalno funkcioniranje tijela javne vlasti, pa stoga nema niti zakonskog uvjeta odbiti zahtjev sukladno odredbi članka 23. stavak 5. točka 5. Zakona o pravu na pristup informacijama.

S obzirom na sve navedeno, prigovori tužitelja nisu od utjecaja na zakonitost osporenog rješenja, te ovaj Sud nije našao osnove za uvaženje tužbenog zahtjeva.

Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 57. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.), odlučiti kao u izreci presude.

U Zagrebu 4. ožujka 2021.

Predsjednica vijeća
Arma Vagner Popović, v.r.